

Πρωτ. _____
Αριθ. _____
Διεκπ. _____

Από τα επίσημα Πρακτικά της Π', 24 Φεβρουαρίου 2022,
Συνεδρίασης της Ολομέλειας της Βουλής, στην οποία
ψηφίστηκε το παρακάτω σχέδιο νόμου:

Κύρωση της Σύμβασης της Χάγης της 13ης Ιανουαρίου 2000 για τη διεθνή προστασία των ενηλίκων

Πίνακας Περιεχομένων	Άρθρο 18	Εφαρμογή δικαίου μη Συμβαλλομένου Κράτους
Άρθρο πρώτο Κύρωση Σύμβασης	Άρθρο 19	Έννοια «δικαίου»
ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ	Άρθρο 20	Κανόνες αμέσου εφαρμογής
ΚΕΦΑΛΑΙΟ I - ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ	Άρθρο 21	Επιφύλαξη ως προς τη δημόσια τάξη
Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής - Αντικείμενο Σύμβασης	ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV - ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ	
Άρθρο 2 Έννοια «ενηλίκου»	Άρθρο 22	Αναγνώριση μέτρων
Άρθρο 3 Προβλεπόμενα μέτρα	Άρθρο 23	Αίτηση αναγνώρισης μέτρων
Άρθρο 4 Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης	Άρθρο 24	Δεσμεύσεις αρχών
ΚΕΦΑΛΑΙΟ II - ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ	Άρθρο 25	Κήρυξη εκτελεστότητας ή καταχώριση προς εκτέλεση μέτρων
Άρθρο 5 Διεθνής δικαιοδοσία αρχών κράτους συνήθους διαμονής	Άρθρο 26	Απαγόρευση αναθεώρησης μέτρων
Άρθρο 6 Διεθνής δικαιοδοσία σε ειδικές περιπτώσεις	Άρθρο 27	Κράτος εκτέλεσης μέτρων
Άρθρο 7 Διεθνής δικαιοδοσία αρχών κράτους ιθαγένειας	ΚΕΦΑΛΑΙΟ V - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ	
Άρθρο 8 Μέτρα για την προστασία του προσώπου και της περιουσίας	Άρθρο 28	Ορισμός Κεντρικής Αρχής
Άρθρο 9 Μέτρα προστασίας για τα περιουσιακά στοιχεία	Άρθρο 29	Συνεργασία Κεντρικών Αρχών
Άρθρο 10 Μέτρα προστασίας σε επείγουσες περιπτώσεις	Άρθρο 30	Καθήκοντα Κεντρικών Αρχών
Άρθρο 11 Μέτρα προσωρινού χαρακτήρα	Άρθρο 31	Διαμεσολάβηση - Συμφιλίωση - Συναινετικές λύσεις
Άρθρο 12 Διάρκεια ισχύος των μέτρων	Άρθρο 32	Διαβίβαση πληροφοριών - Συνδρομή
ΚΕΦΑΛΑΙΟ III - ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ	Άρθρο 33	Διαδικασία τοποθέτησης ενηλίκου σε ίδρυμα ή ανάλογο θεσμό
Άρθρο 13 Εφαρμοστέο δίκαιο	Άρθρο 34	Υποχρεώσεις σε περίπτωση έκθεσης ενηλίκου σε σοβαρό κίνδυνο
Άρθρο 14 Εφαρμοστέο δίκαιο για την εφαρμογή των μέτρων σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος	Άρθρο 35	Περιορισμοί διαβίβασης πληροφοριών
Άρθρο 15 Εξουσία αντιπροσώπευσης	Άρθρο 36	Δαπάνες
Άρθρο 16 Αφαίρεση - τροποποίηση εξουσίας αντιπροσώπευσης	Άρθρο 37	Συμβάσεις διευκόλυνσης συνεργασίας
Άρθρο 17 Προϋποθέσεις ισχύος εξουσίας αντιπροσώπευσης	ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI - ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
	Άρθρο 38	Χορήγηση πιστοποιητικού
	Άρθρο 39	Προστασία προσωπικών δεδομένων
	Άρθρο 40	Προστασία απορρήτου πληροφοριών
	Άρθρο 41	Μη επικύρωση εγγράφων
	Άρθρο 42	Αρμόδια αρχή για την υποβολή αιτημάτων

Άρθρο 43	Γνωστοποιήσεις
Άρθρο 44	Σύγκρουση μεταξύ δικαιοκτών συστημάτων ή συνόλων κανόνων δικαίου
Άρθρο 45	Εφαρμογή περισσότερων δικαιοκτών συστημάτων ή συνόλων κανόνων δικαίου
Άρθρο 46	Εφαρμοστέο δίκαιο επί εδαφικών ενότητων
Άρθρο 47	Εφαρμοστέο δίκαιο επί δικαιοκτών συστημάτων ή συνόλων κανόνων δικαίου
Άρθρο 48	Αντικατάσταση της Σύμβασης της Χάγης του 1905
Άρθρο 49	Σχέσεις Σύμβασης με άλλα διεθνή συμβατικά κείμενα
Άρθρο 50	Ειδικότερες προβλέψεις για την εφαρμογή της Σύμβασης
Άρθρο 51	Επίσημες γλώσσες αλληλογραφίας
Άρθρο 52	Σύγκληση Ειδικής Επιτροπής
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII - ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
Άρθρο 53	Υπογραφή - Κύρωση Σύμβασης
Άρθρο 54	Διαδικασία προσχώρησης

Άρθρο 55	Υπογραφή - κύρωση - προσχώρηση κρατών με δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες
Άρθρο 56	Επιφυλάξεις
Άρθρο 57	Έναρξη ισχύος Σύμβασης
Άρθρο 58	Καταγγελία Σύμβασης
Άρθρο 59	Γνωστοποιήσεις Θεματοφύλακα Σύμβασης
Άρθρο δεύτερο	Ορισμός Κεντρικής Αρχής
Άρθρο τρίτο	Έναρξη ισχύος

Άρθρο πρώτο Κύρωση Σύμβασης

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει η παρ. 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος, η Σύμβαση για τη διεθνή προστασία των ενηλίκων, που υπεγράφη στη Χάγη στις 13 Ιανουαρίου 2000, το πρωτότυπο κείμενο της οποίας στην αγγλική και γαλλική γλώσσα και η μετάφραση στην ελληνική γλώσσα έχουν ως εξής:

35. CONVENTION ON THE INTERNATIONAL PROTECTION OF ADULTS¹

(Concluded 13 January 2000)

The States signatory to the present Convention,
 Considering the need to provide for the protection in international situations of adults who, by reason of an impairment or insufficiency of their personal faculties, are not in a position to protect their interests,
 Wishing to avoid conflicts between their legal systems in respect of jurisdiction, applicable law, recognition and enforcement of measures for the protection of adults,
 Recalling the importance of international co-operation for the protection of adults,
 Affirming that the interests of the adult and respect for his or her dignity and autonomy are to be primary considerations,
 Have agreed on the following provisions –

CHAPTER I – SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

- (1) This Convention applies to the protection in international situations of adults who, by reason of an impairment or insufficiency of their personal faculties, are not in a position to protect their interests.
- (2) Its objects are –
 - a) to determine the State whose authorities have jurisdiction to take measures directed to the protection of the person or property of the adult;
 - b) to determine which law is to be applied by such authorities in exercising their jurisdiction;
 - c) to determine the law applicable to representation of the adult;
 - d) to provide for the recognition and enforcement of such measures of protection in all Contracting States;
 - e) to establish such co-operation between the authorities of the Contracting States as may be necessary in order to achieve the purposes of this Convention.

Article 2

- (1) For the purposes of this Convention, an adult is a person who has reached the age of 18 years.
- (2) The Convention applies also to measures in respect of an adult who had not reached the age of 18 years at the time the measures were taken.

Article 3

The measures referred to in Article 1 may deal in particular with –

¹ This Convention, including related materials, is accessible on the website of the Hague Conference on Private International Law (www.hcch.net), under “Conventions”. For the full history of the Convention, see Hague Conference on Private International Law, *Proceedings of the Special Commission of a diplomatic character* (1999), Tome II, *Protection of adults* (ISBN 90–808014–1–0, 461 pp.).

- a) the determination of incapacity and the institution of a protective regime;
- b) the placing of the adult under the protection of a judicial or administrative authority;
- c) guardianship, curatorship and analogous institutions;
- d) the designation and functions of any person or body having charge of the adult's person or property, representing or assisting the adult;
- e) the placement of the adult in an establishment or other place where protection can be provided;
- f) the administration, conservation or disposal of the adult's property;
- g) the authorisation of a specific intervention for the protection of the person or property of the adult.

Article 4

- (1) The Convention does not apply to –
 - a) maintenance obligations;
 - b) the formation, annulment and dissolution of marriage or any similar relationship, as well as legal separation;
 - c) property regimes in respect of marriage or any similar relationship;
 - d) trusts or succession;
 - e) social security;
 - f) public measures of a general nature in matters of health;
 - g) measures taken in respect of a person as a result of penal offences committed by that person;
 - h) decisions on the right of asylum and on immigration;
 - i) measures directed solely to public safety.
- (2) Paragraph 1 does not affect, in respect of the matters referred to therein, the entitlement of a person to act as the representative of the adult.

CHAPTER II – JURISDICTION

Article 5

- (1) The judicial or administrative authorities of the Contracting State of the habitual residence of the adult have jurisdiction to take measures directed to the protection of the adult's person or property.
- (2) In case of a change of the adult's habitual residence to another Contracting State, the authorities of the State of the new habitual residence have jurisdiction.

Article 6

- (1) For adults who are refugees and those who, due to disturbances occurring in their country, are internationally displaced, the authorities of the Contracting State on the territory of which these adults are present as a result of their displacement have the jurisdiction provided for in Article 5, paragraph 1.
- (2) The provisions of the preceding paragraph also apply to adults whose habitual residence cannot be established.

Article 7

- (1) Except for adults who are refugees or who, due to disturbances occurring in their State of nationality, are internationally displaced, the authorities of a Contracting State of which the adult is a national have jurisdiction to take measures for the protection of the person or property of the adult if they consider that they are in a better position to assess the interests of the adult, and after advising the authorities having jurisdiction under Article 5 or Article 6, paragraph 2.
- (2) This jurisdiction shall not be exercised if the authorities having jurisdiction under Article 5, Article 6, paragraph 2, or Article 8 have informed the authorities of the State of which the adult is a national that they have taken the measures required by the situation or have decided that no measures should be taken or that proceedings are pending before them.

- (3) The measures taken under paragraph 1 shall lapse as soon as the authorities having jurisdiction under Article 5, Article 6, paragraph 2, or Article 8 have taken measures required by the situation or have decided that no measures are to be taken. These authorities shall inform accordingly the authorities which have taken measures in accordance with paragraph 1.

Article 8

- (1) The authorities of a Contracting State having jurisdiction under Article 5 or Article 6, if they consider that such is in the interests of the adult, may, on their own motion or on an application by the authority of another Contracting State, request the authorities of one of the States mentioned in paragraph 2 to take measures for the protection of the person or property of the adult. The request may relate to all or some aspects of such protection.
- (2) The Contracting States whose authorities may be addressed as provided in the preceding paragraph are –
- a) a State of which the adult is a national;
 - b) the State of the preceding habitual residence of the adult;
 - c) a State in which property of the adult is located;
 - d) the State whose authorities have been chosen in writing by the adult to take measures directed to his or her protection;
 - e) the State of the habitual residence of a person close to the adult prepared to undertake his or her protection;
 - f) the State in whose territory the adult is present, with regard to the protection of the person of the adult.
- (3) In case the authority designated pursuant to the preceding paragraphs does not accept its jurisdiction, the authorities of the Contracting State having jurisdiction under Article 5 or Article 6 retain jurisdiction.

Article 9

The authorities of a Contracting State where property of the adult is situated have jurisdiction to take measures of protection concerning that property, to the extent that such measures are compatible with those taken by the authorities having jurisdiction under Articles 5 to 8.

Article 10

- (1) In all cases of urgency, the authorities of any Contracting State in whose territory the adult or property belonging to the adult is present have jurisdiction to take any necessary measures of protection.
- (2) The measures taken under the preceding paragraph with regard to an adult habitually resident in a Contracting State shall lapse as soon as the authorities which have jurisdiction under Articles 5 to 9 have taken the measures required by the situation.
- (3) The measures taken under paragraph 1 with regard to an adult who is habitually resident in a non-Contracting State shall lapse in each Contracting State as soon as measures required by the situation and taken by the authorities of another State are recognised in the Contracting State in question.
- (4) The authorities which have taken measures under paragraph 1 shall, if possible, inform the authorities of the Contracting State of the habitual residence of the adult of the measures taken.

Article 11

- (1) By way of exception, the authorities of a Contracting State in whose territory the adult is present have jurisdiction to take measures of a temporary character for the protection of the person of the adult which have a territorial effect limited to the State in question, in so far as such measures are compatible with those already taken by the authorities which have jurisdiction under Articles 5 to 8, and after advising the authorities having jurisdiction under Article 5.
- (2) The measures taken under the preceding paragraph with regard to an adult habitually resident in a Contracting State shall lapse as soon as the authorities which have jurisdiction under

Articles 5 to 8 have taken a decision in respect of the measures of protection which may be required by the situation.

Article 12

Subject to Article 7, paragraph 3, the measures taken in application of Articles 5 to 9 remain in force according to their terms, even if a change of circumstances has eliminated the basis upon which jurisdiction was founded, so long as the authorities which have jurisdiction under the Convention have not modified, replaced or terminated such measures.

CHAPTER III – APPLICABLE LAW

Article 13

- (1) In exercising their jurisdiction under the provisions of Chapter II, the authorities of the Contracting States shall apply their own law.
- (2) However, in so far as the protection of the person or the property of the adult requires, they may exceptionally apply or take into consideration the law of another State with which the situation has a substantial connection.

Article 14

Where a measure taken in one Contracting State is implemented in another Contracting State, the conditions of its implementation are governed by the law of that other State.

Article 15

- (1) The existence, extent, modification and extinction of powers of representation granted by an adult, either under an agreement or by a unilateral act, to be exercised when such adult is not in a position to protect his or her interests, are governed by the law of the State of the adult's habitual residence at the time of the agreement or act, unless one of the laws mentioned in paragraph 2 has been designated expressly in writing.
- (2) The States whose laws may be designated are –
 - a) a State of which the adult is a national;
 - b) the State of a former habitual residence of the adult;
 - c) a State in which property of the adult is located, with respect to that property.
- (3) The manner of exercise of such powers of representation is governed by the law of the State in which they are exercised.

Article 16

Where powers of representation referred to in Article 15 are not exercised in a manner sufficient to guarantee the protection of the person or property of the adult, they may be withdrawn or modified by measures taken by an authority having jurisdiction under the Convention. Where such powers of representation are withdrawn or modified, the law referred to in Article 15 should be taken into consideration to the extent possible.

Article 17

- (1) The validity of a transaction entered into between a third party and another person who would be entitled to act as the adult's representative under the law of the State where the transaction was concluded cannot be contested, and the third party cannot be held liable, on the sole ground that the other person was not entitled to act as the adult's representative under the law designated by the provisions of this Chapter, unless the third party knew or should have known that such capacity was governed by the latter law.

- (2) The preceding paragraph applies only if the transaction was entered into between persons present on the territory of the same State.

Article 18

The provisions of this Chapter apply even if the law designated by them is the law of a non-Contracting State.

Article 19

In this Chapter the term 'law' means the law in force in a State other than its choice of law rules.

Article 20

This Chapter does not prevent the application of those provisions of the law of the State in which the adult is to be protected where the application of such provisions is mandatory whatever law would otherwise be applicable.

Article 21

The application of the law designated by the provisions of this Chapter can be refused only if this application would be manifestly contrary to public policy.

CHAPTER IV – RECOGNITION AND ENFORCEMENT

Article 22

- (1) The measures taken by the authorities of a Contracting State shall be recognised by operation of law in all other Contracting States.
- (2) Recognition may however be refused –
 - a) if the measure was taken by an authority whose jurisdiction was not based on, or was not in accordance with, one of the grounds provided for by the provisions of Chapter II;
 - b) if the measure was taken, except in a case of urgency, in the context of a judicial or administrative proceeding, without the adult having been provided the opportunity to be heard, in violation of fundamental principles of procedure of the requested State;
 - c) if such recognition is manifestly contrary to public policy of the requested State, or conflicts with a provision of the law of that State which is mandatory whatever law would otherwise be applicable;
 - d) if the measure is incompatible with a later measure taken in a non-Contracting State which would have had jurisdiction under Articles 5 to 9, where this later measure fulfils the requirements for recognition in the requested State;
 - e) if the procedure provided in Article 33 has not been complied with.

Article 23

Without prejudice to Article 22, paragraph 1, any interested person may request from the competent authorities of a Contracting State that they decide on the recognition or non-recognition of a measure taken in another Contracting State. The procedure is governed by the law of the requested State.

Article 24

The authority of the requested State is bound by the findings of fact on which the authority of the State where the measure was taken based its jurisdiction.

Article 25

- (1) If measures taken in one Contracting State and enforceable there require enforcement in another Contracting State, they shall, upon request by an interested party, be declared enforceable or registered for the purpose of enforcement in that other State according to the procedure provided in the law of the latter State.
- (2) Each Contracting State shall apply to the declaration of enforceability or registration a simple and rapid procedure.
- (3) The declaration of enforceability or registration may be refused only for one of the reasons set out in Article 22, paragraph 2.

Article 26

Without prejudice to such review as is necessary in the application of the preceding Articles, there shall be no review of the merits of the measure taken.

Article 27

Measures taken in one Contracting State and declared enforceable, or registered for the purpose of enforcement, in another Contracting State shall be enforced in the latter State as if they had been taken by the authorities of that State. Enforcement takes place in accordance with the law of the requested State to the extent provided by such law.

CHAPTER V – CO-OPERATION

Article 28

- (1) A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties which are imposed by the Convention on such authorities.
- (2) Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial units shall be free to appoint more than one Central Authority and to specify the territorial or personal extent of their functions. Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which any communication may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State.

Article 29

- (1) Central Authorities shall co-operate with each other and promote co-operation amongst the competent authorities in their States to achieve the purposes of the Convention.
- (2) They shall, in connection with the application of the Convention, take appropriate steps to provide information as to the laws of, and services available in, their States relating to the protection of adults.

Article 30

The Central Authority of a Contracting State, either directly or through public authorities or other bodies, shall take all appropriate steps to –

- a) facilitate communications, by every means, between the competent authorities in situations to which the Convention applies;
- b) provide, on the request of a competent authority of another Contracting State, assistance in discovering the whereabouts of an adult where it appears that the adult may be present and in need of protection within the territory of the requested State.

Article 31

The competent authorities of a Contracting State may encourage, either directly or through other bodies, the use of mediation, conciliation or similar means to achieve agreed solutions for the protection of the person or property of the adult in situations to which the Convention applies.

Article 32

- (1) Where a measure of protection is contemplated, the competent authorities under the Convention, if the situation of the adult so requires, may request any authority of another Contracting State which has information relevant to the protection of the adult to communicate such information.
- (2) A Contracting State may declare that requests under paragraph 1 shall be communicated to its authorities only through its Central Authority.
- (3) The competent authorities of a Contracting State may request the authorities of another Contracting State to assist in the implementation of measures of protection taken under this Convention.

Article 33

- (1) If an authority having jurisdiction under Articles 5 to 8 contemplates the placement of the adult in an establishment or other place where protection can be provided, and if such placement is to take place in another Contracting State, it shall first consult with the Central Authority or other competent authority of the latter State. To that effect it shall transmit a report on the adult together with the reasons for the proposed placement.
- (2) The decision on the placement may not be made in the requesting State if the Central Authority or other competent authority of the requested State indicates its opposition within a reasonable time.

Article 34

In any case where the adult is exposed to a serious danger, the competent authorities of the Contracting State where measures for the protection of the adult have been taken or are under consideration, if they are informed that the adult's residence has changed to, or that the adult is present in, another State, shall inform the authorities of that other State about the danger involved and the measures taken or under consideration.

Article 35

An authority shall not request or transmit any information under this Chapter if to do so would, in its opinion, be likely to place the adult's person or property in danger, or constitute a serious threat to the liberty or life of a member of the adult's family.

Article 36

- (1) Without prejudice to the possibility of imposing reasonable charges for the provision of services, Central Authorities and other public authorities of Contracting States shall bear their own costs in applying the provisions of this Chapter.
- (2) Any Contracting State may enter into agreements with one or more other Contracting States concerning the allocation of charges.

Article 37

Any Contracting State may enter into agreements with one or more other Contracting States with a view to improving the application of this Chapter in their mutual relations. The States which have concluded such an agreement shall transmit a copy to the depositary of the Convention.

Article 38

- (1) The authorities of the Contracting State where a measure of protection has been taken or a power of representation confirmed may deliver to the person entrusted with protection of the adult's person or property, on request, a certificate indicating the capacity in which that person is entitled to act and the powers conferred.
- (2) The capacity and powers indicated in the certificate are presumed to be vested in that person as of the date of the certificate, in the absence of proof to the contrary.
- (3) Each Contracting State shall designate the authorities competent to draw up the certificate.

Article 39

Personal data gathered or transmitted under the Convention shall be used only for the purposes for which they were gathered or transmitted.

Article 40

The authorities to whom information is transmitted shall ensure its confidentiality, in accordance with the law of their State.

Article 41

All documents forwarded or delivered under this Convention shall be exempt from legalisation or any analogous formality.

Article 42

Each Contracting State may designate the authorities to which requests under Article 8 and Article 33 are to be addressed.

Article 43

- (1) The designations referred to in Article 28 and Article 42 shall be communicated to the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law not later than the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval of the Convention or of accession thereto. Any modifications thereof shall also be communicated to the Permanent Bureau.
- (2) The declaration referred to in Article 32, paragraph 2, shall be made to the depositary of the Convention.

Article 44

A Contracting State in which different systems of law or sets of rules of law apply to the protection of the person or property of the adult shall not be bound to apply the rules of the Convention to conflicts solely between such different systems or sets of rules of law.

Article 45

In relation to a State in which two or more systems of law or sets of rules of law with regard to any matter dealt with in this Convention apply in different territorial units –

- a) any reference to habitual residence in that State shall be construed as referring to habitual residence in a territorial unit;
- b) any reference to the presence of the adult in that State shall be construed as referring to presence in a territorial unit;

- c) any reference to the location of property of the adult in that State shall be construed as referring to location of property of the adult in a territorial unit;
- d) any reference to the State of which the adult is a national shall be construed as referring to the territorial unit designated by the law of that State or, in the absence of relevant rules, to the territorial unit with which the adult has the closest connection;
- e) any reference to the State whose authorities have been chosen by the adult shall be construed
 - as referring to the territorial unit if the adult has chosen the authorities of this territorial unit;
 - as referring to the territorial unit with which the adult has the closest connection if the adult has chosen the authorities of the State without specifying a particular territorial unit within the State;
- f) any reference to the law of a State with which the situation has a substantial connection shall be construed as referring to the law of a territorial unit with which the situation has a substantial connection;
- g) any reference to the law or procedure or authority of the State in which a measure has been taken shall be construed as referring to the law or procedure in force in such territorial unit or authority of the territorial unit in which such measure was taken;
- h) any reference to the law or procedure or authority of the requested State shall be construed as referring to the law or procedure in force in such territorial unit or authority of the territorial unit in which recognition or enforcement is sought;
- i) any reference to the State where a measure of protection is to be implemented shall be construed as referring to the territorial unit where the measure is to be implemented;
- j) any reference to bodies or authorities of that State, other than Central Authorities, shall be construed as referring to those authorised to act in the relevant territorial unit.

Article 46

For the purpose of identifying the applicable law under Chapter III, in relation to a State which comprises two or more territorial units each of which has its own system of law or set of rules of law in respect of matters covered by this Convention, the following rules apply –

- a) if there are rules in force in such a State identifying which territorial unit's law is applicable, the law of that unit applies;
- b) in the absence of such rules, the law of the relevant territorial unit as defined in Article 45 applies.

Article 47

For the purpose of identifying the applicable law under Chapter III, in relation to a State which has two or more systems of law or sets of rules of law applicable to different categories of persons in respect of matters covered by this Convention, the following rules apply –

- a) if there are rules in force in such a State identifying which among such laws applies, that law applies;
- b) in the absence of such rules, the law of the system or the set of rules of law with which the adult has the closest connection applies.

Article 48

In relations between the Contracting States this Convention replaces the *Convention concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues*, signed at The Hague 17 July 1905.

Article 49

- (1) The Convention does not affect any other international instrument to which Contracting States are Parties and which contains provisions on matters governed by this Convention, unless a contrary declaration is made by the States Parties to such instrument.
- (2) This Convention does not affect the possibility for one or more Contracting States to conclude agreements which contain, in respect of adults habitually resident in any of the States Parties to such agreements, provisions on matters governed by this Convention.

- (3) Agreements to be concluded by one or more Contracting States on matters within the scope of this Convention do not affect, in the relationship of such States with other Contracting States, the application of the provisions of this Convention.
- (4) The preceding paragraphs also apply to uniform laws based on special ties of a regional or other nature between the States concerned.

Article 50

- (1) The Convention shall apply to measures only if they are taken in a State after the Convention has entered into force for that State.
- (2) The Convention shall apply to the recognition and enforcement of measures taken after its entry into force as between the State where the measures have been taken and the requested State.
- (3) The Convention shall apply from the time of its entry into force in a Contracting State to powers of representation previously granted under conditions corresponding to those set out in Article 15.

Article 51

- (1) Any communication sent to the Central Authority or to another authority of a Contracting State shall be in the original language, and shall be accompanied by a translation into the official language or one of the official languages of the other State or, where that is not feasible, a translation into French or English.
- (2) However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 56, object to the use of either French or English, but not both.

Article 52

The Secretary General of the Hague Conference on Private International Law shall at regular intervals convoke a Special Commission in order to review the practical operation of the Convention.

CHAPTER VII – FINAL CLAUSES

Article 53

- (1) The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law on 2 October 1999.
- (2) It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands, depositary of the Convention.

Article 54

- (1) Any other State may accede to the Convention after it has entered into force in accordance with Article 57, paragraph 1.
- (2) The instrument of accession shall be deposited with the depositary.
- (3) Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those Contracting States which have not raised an objection to its accession in the six months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph *b)* of Article 59. Such an objection may also be raised by States at the time when they ratify, accept or approve the Convention after an accession. Any such objection shall be notified to the depositary.

Article 55

- (1) If a State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in this Convention, it may at the time of signature, ratification,

acceptance, approval or accession declare that the Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

- (2) Any such declaration shall be notified to the depositary and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.
- (3) If a State makes no declaration under this Article, the Convention is to extend to all territorial units of that State.

Article 56

- (1) Any State may, not later than the time of ratification, acceptance, approval or accession, or at the time of making a declaration in terms of Article 55, make the reservation provided for in Article 51, paragraph 2. No other reservation shall be permitted.
- (2) Any State may at any time withdraw the reservation it has made. The withdrawal shall be notified to the depositary.
- (3) The reservation shall cease to have effect on the first day of the third calendar month after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 57

- (1) The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval referred to in Article 53.
- (2) Thereafter the Convention shall enter into force –
 - a) for each State ratifying, accepting or approving it subsequently, on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
 - b) for each State acceding, on the first day of the month following the expiration of three months after the expiration of the period of six months provided in Article 54, paragraph 3;
 - c) for a territorial unit to which the Convention has been extended in conformity with Article 55, on the first day of the month following the expiration of three months after the notification referred to in that Article.

Article 58

- (1) A State Party to the Convention may denounce it by a notification in writing addressed to the depositary. The denunciation may be limited to certain territorial units to which the Convention applies.
- (2) The denunciation takes effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the notification is received by the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the notification, the denunciation takes effect upon the expiration of such longer period.

Article 59

The depositary shall notify the States Members of the Hague Conference on Private International Law and the States which have acceded in accordance with Article 54 of the following –

- a) the signatures, ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 53;
- b) the accessions and objections raised to accessions referred to in Article 54;
- c) the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 57;
- d) the declarations referred to in Article 32, paragraph 2, and Article 55;
- e) the agreements referred to in Article 37;
- f) the reservation referred to in Article 51, paragraph 2, and the withdrawal referred to in Article 56, paragraph 2;
- g) the denunciations referred to in Article 58.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, on the 13th day of January, 2000, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law.

35. CONVENTION SUR LA PROTECTION INTERNATIONALE DES ADULTES¹

(Conclue le 13 janvier 2000)

Les Etats signataires de la présente Convention,

Considérant qu'il convient d'assurer dans les situations à caractère international la protection des adultes qui, en raison d'une altération ou d'une insuffisance de leurs facultés personnelles, ne sont pas en état de pourvoir à leurs intérêts,

Désirant éviter des conflits entre leurs systèmes juridiques en matière de compétence, loi applicable, reconnaissance et exécution des mesures de protection des adultes,

Rappelant l'importance de la coopération internationale pour la protection des adultes,

Affirmant que l'intérêt de l'adulte ainsi que le respect de sa dignité et de sa volonté doivent être des considérations primordiales,

Sont convenus des dispositions suivantes :

CHAPITRE I – CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article premier

1. La présente Convention s'applique, dans les situations à caractère international, à la protection des adultes qui, en raison d'une altération ou d'une insuffisance de leurs facultés personnelles, ne sont pas en état de pourvoir à leurs intérêts.

2. Elle a pour objet :

- a) de déterminer l'Etat dont les autorités ont compétence pour prendre des mesures tendant à la protection de la personne ou des biens de l'adulte ;
- b) de déterminer la loi applicable par ces autorités dans l'exercice de leur compétence ;
- c) de déterminer la loi applicable à la représentation de l'adulte ;
- d) d'assurer la reconnaissance et l'exécution des mesures de protection dans tous les Etats contractants ;
- e) d'établir entre les autorités des Etats contractants la coopération nécessaire à la réalisation des objectifs de la Convention.

Article 2

1. Au sens de la présente Convention, un adulte est une personne ayant atteint l'âge de 18 ans.

2. La Convention s'applique également aux mesures concernant un adulte qui n'avait pas atteint l'âge de 18 ans lorsqu'elles ont été prises.

¹ Cette Convention, y compris la documentation y afférente, est disponible sur le site Internet de la Conférence de La Haye de droit international privé (www.hcch.net), sous la rubrique « Conventions ». Concernant l'historique complet de la Convention, voir Conférence de La Haye de droit international privé, *Actes et documents de la Commission spéciale à caractère diplomatique (1999)*, tome II, *Protection des adultes* (ISBN 90-808014-1-0, 461 p.).

Article 3

Les mesures prévues à l'article premier peuvent porter notamment sur :

- a) la détermination de l'incapacité et l'institution d'un régime de protection ;
- b) la mise de l'adulte sous la sauvegarde d'une autorité judiciaire ou administrative ;
- c) la tutelle, la curatelle et les institutions analogues ;
- d) la désignation et les fonctions de toute personne ou organisme chargé de s'occuper de la personne ou des biens de l'adulte, de le représenter ou de l'assister ;
- e) le placement de l'adulte dans un établissement ou tout autre lieu où sa protection peut être assurée ;
- f) l'administration, la conservation ou la disposition des biens de l'adulte ;
- g) l'autorisation d'une intervention ponctuelle pour la protection de la personne ou des biens de l'adulte.

Article 4

1. Sont exclus du domaine de la Convention :

- a) les obligations alimentaires ;
- b) la formation, l'annulation et la dissolution du mariage ou d'une relation analogue ainsi que la séparation de corps ;
- c) les régimes matrimoniaux et les régimes de même nature applicables aux relations analogues au mariage ;
- d) les trusts et successions ;
- e) la sécurité sociale ;
- f) les mesures publiques de caractère général en matière de santé ;
- g) les mesures prises à l'égard d'une personne en conséquence d'infractions pénales commises par cette personne ;
- h) les décisions sur le droit d'asile et en matière d'immigration ;
- i) les mesures ayant pour seul objet de sauvegarder la sécurité publique.

2. Le paragraphe premier n'affecte pas, dans les matières qui y sont mentionnées, la qualité d'une personne à agir comme représentant de l'adulte.

CHAPITRE II – COMPETENCE

Article 5

1. Les autorités, tant judiciaires qu'administratives, de l'Etat contractant de la résidence habituelle de l'adulte sont compétentes pour prendre des mesures tendant à la protection de sa personne ou de ses biens.

2. En cas de changement de la résidence habituelle de l'adulte dans un autre Etat contractant, sont compétentes les autorités de l'Etat de la nouvelle résidence habituelle.

Article 6

1. Pour les adultes qui sont réfugiés et ceux qui, par suite de troubles survenant dans leur pays, sont internationalement déplacés, les autorités de l'Etat contractant sur le territoire duquel ces adultes sont présents du fait de leur déplacement exercent la compétence prévue à l'article 5, paragraphe premier.

2. La disposition du paragraphe précédent s'applique également aux adultes dont la résidence habituelle ne peut être établie.

Article 7

1. Sauf pour les adultes qui sont réfugiés ou qui, par suite de troubles survenant dans l'Etat de leur nationalité, sont internationalement déplacés, les autorités d'un Etat contractant dont l'adulte possède la nationalité sont compétentes pour prendre des mesures tendant à la protection de sa personne ou de ses biens, si elles considèrent qu'elles sont mieux à même d'apprécier l'intérêt de l'adulte et après avoir avisé les autorités compétentes en vertu des articles 5 ou 6, paragraphe 2.

2. Cette compétence ne peut être exercée si les autorités compétentes en vertu des articles 5, 6, paragraphe 2, ou 8 ont informé les autorités de l'Etat national de l'adulte qu'elles ont pris toutes les mesures requises par la situation ou décidé qu'aucune mesure ne devait être prise ou qu'une procédure est pendante devant elles.

3. Les mesures prises en vertu du paragraphe premier cessent d'avoir effet dès que les autorités compétentes en vertu des articles 5, 6, paragraphe 2, ou 8 ont pris des mesures requises par la situation ou ont décidé qu'il n'y a pas lieu de prendre des mesures. Ces autorités en informent les autorités ayant pris les mesures en application du paragraphe premier.

Article 8

1. Les autorités de l'Etat contractant ayant compétence en vertu des articles 5 ou 6, si elles considèrent que tel est l'intérêt de l'adulte, peuvent, de leur propre initiative ou à la demande de l'autorité d'un autre Etat contractant, requérir les autorités de l'un des Etats mentionnés au paragraphe 2 de prendre des mesures tendant à la protection de la personne ou des biens de l'adulte. La requête peut porter sur tout ou partie de cette protection.

2. Les Etats contractants dont une autorité peut être requise dans les conditions fixées au paragraphe précédent sont :

- a) un Etat dont l'adulte possède la nationalité ;
- b) l'Etat de la précédente résidence habituelle de l'adulte ;
- c) un Etat dans lequel sont situés des biens de l'adulte ;
- d) l'Etat dont les autorités ont été choisies par écrit par l'adulte pour prendre des mesures tendant à sa protection ;
- e) l'Etat de la résidence habituelle d'une personne proche de l'adulte disposée à prendre en charge sa protection ;
- f) l'Etat sur le territoire duquel l'adulte est présent, en ce qui concerne la protection de sa personne.

3. Dans le cas où l'autorité désignée en vertu des dispositions des paragraphes précédents n'accepte pas sa compétence, les autorités de l'Etat contractant ayant compétence en vertu des articles 5 ou 6 conservent la compétence.

Article 9

Les autorités d'un Etat contractant dans lequel se trouvent des biens de l'adulte sont compétentes pour prendre des mesures de protection relatives à ces biens, pour autant que ces mesures soient compatibles avec celles prises par les autorités compétentes en vertu des articles 5 à 8.

Article 10

1. Dans tous les cas d'urgence, les autorités de chaque Etat contractant sur le territoire duquel se trouvent l'adulte ou des biens lui appartenant sont compétentes pour prendre les mesures de protection nécessaires.

2. Les mesures prises en application du paragraphe précédent à l'égard d'un adulte ayant sa résidence habituelle dans un Etat contractant cessent d'avoir effet dès que les autorités compétentes en vertu des articles 5 à 9 ont pris les mesures exigées par la situation.

3. Les mesures prises en application du paragraphe premier à l'égard d'un adulte ayant sa résidence habituelle dans un Etat non contractant cessent d'avoir effet dans chaque Etat contractant dès qu'y sont reconnues les mesures exigées par la situation, prises par les autorités d'un autre Etat.

4. Les autorités ayant pris des mesures en application du paragraphe premier en informent, dans la mesure du possible, les autorités de l'Etat contractant de la résidence habituelle de l'adulte.

Article 11

1. A titre d'exception, les autorités d'un Etat contractant sur le territoire duquel l'adulte est présent sont compétentes pour prendre des mesures concernant la protection de la personne de l'adulte, ayant un caractère temporaire et une efficacité territoriale restreinte à cet Etat, pour autant que ces mesures soient

compatibles avec celles déjà prises par les autorités compétentes en vertu des articles 5 à 8 et après avoir avisé les autorités compétentes en vertu de l'article 5.

2. Les mesures prises en application du paragraphe précédent à l'égard d'un adulte ayant sa résidence habituelle dans un Etat contractant cessent d'avoir effet dès que les autorités compétentes en vertu des articles 5 à 8 se sont prononcées sur les mesures que pourrait exiger la situation.

Article 12

Sous réserve de l'article 7, paragraphe 3, les mesures prises en application des articles 5 à 9 restent en vigueur dans les limites qui sont les leurs, même lorsqu'un changement des circonstances a fait disparaître l'élément sur lequel était fondée la compétence, tant que les autorités compétentes en vertu de la Convention ne les ont pas modifiées, remplacées ou levées.

CHAPITRE III – LOI APPLICABLE

Article 13

1. Dans l'exercice de la compétence qui leur est attribuée par les dispositions du chapitre II, les autorités des Etats contractants appliquent leur loi.

2. Toutefois, dans la mesure où la protection de la personne ou des biens de l'adulte le requiert, elles peuvent exceptionnellement appliquer ou prendre en considération la loi d'un autre Etat avec lequel la situation présente un lien étroit.

Article 14

Lorsqu'une mesure prise dans un Etat contractant est mise en œuvre dans un autre Etat contractant, les conditions de son application sont régies par la loi de cet autre Etat.

Article 15

1. L'existence, l'étendue, la modification et l'extinction des pouvoirs de représentation conférés par un adulte, soit par un accord soit par un acte unilatéral, pour être exercés lorsque cet adulte sera hors d'état de pourvoir à ses intérêts, sont régies par la loi de l'Etat de la résidence habituelle de l'adulte au moment de l'accord ou de l'acte unilatéral, à moins qu'une des lois mentionnées au paragraphe 2 ait été désignée expressément par écrit.

2. Les Etats dont la loi peut être désignée sont les suivants :

- a) un Etat dont l'adulte possède la nationalité ;
- b) l'Etat d'une résidence habituelle précédente de l'adulte ;
- c) un Etat dans lequel sont situés des biens de l'adulte, pour ce qui concerne ces biens.

3. Les modalités d'exercice de ces pouvoirs de représentation sont régies par la loi de l'Etat où ils sont exercés.

Article 16

Les pouvoirs de représentation prévus à l'article 15, lorsqu'ils ne sont pas exercés de manière à assurer suffisamment la protection de la personne ou des biens de l'adulte, peuvent être retirés ou modifiés par des mesures prises par une autorité ayant compétence selon la Convention. Pour retirer ou modifier ces pouvoirs de représentation, la loi déterminée à l'article 15 doit être prise en considération dans la mesure du possible.

Article 17

1. La validité d'un acte passé entre un tiers et une autre personne qui aurait la qualité de représentant de l'adulte selon la loi de l'Etat où l'acte a été passé ne peut être contestée, ni la responsabilité du tiers engagée, pour le seul motif que l'autre personne n'avait pas la qualité de représentant en vertu de la loi désignée par les dispositions du présent chapitre, sauf si le tiers savait ou devait savoir que cette qualité était régie par cette loi.

2. Le paragraphe précédent ne s'applique que dans le cas où l'acte a été passé entre personnes présentes sur le territoire d'un même Etat.

Article 18

Les dispositions du présent chapitre sont applicables même si la loi qu'elles désignent est celle d'un Etat non contractant.

Article 19

Au sens du présent chapitre, le terme « loi » désigne le droit en vigueur dans un Etat, à l'exclusion des règles de conflit de lois.

Article 20

Le présent chapitre ne porte pas atteinte aux dispositions de la loi de l'Etat dans lequel la protection de l'adulte doit être assurée, dont l'application s'impose quelle que soit la loi qui serait autrement applicable.

Article 21

L'application de la loi désignée par les dispositions du présent chapitre ne peut être écartée que si cette application est manifestement contraire à l'ordre public.

CHAPITRE IV – RECONNAISSANCE ET EXECUTION

Article 22

1. Les mesures prises par les autorités d'un Etat contractant sont reconnues de plein droit dans les autres Etats contractants.

2. Toutefois, la reconnaissance peut être refusée :

- a) si la mesure a été prise par une autorité dont la compétence n'était pas fondée sur un chef de compétence prévu ou conforme aux dispositions du chapitre II ;
- b) si la mesure a été prise, hors le cas d'urgence, dans le cadre d'une procédure judiciaire ou administrative, sans qu'ait été donnée à l'adulte la possibilité d'être entendu, en violation des principes fondamentaux de procédure de l'Etat requis ;
- c) si la reconnaissance est manifestement contraire à l'ordre public de l'Etat requis ou est contraire à une disposition de la loi de cet Etat dont l'application s'impose quelle que soit la loi qui serait autrement applicable ;
- d) si la mesure est incompatible avec une mesure prise postérieurement dans un Etat non contractant qui aurait été compétent en vertu des articles 5 à 9, lorsque cette dernière mesure réunit les conditions nécessaires à sa reconnaissance dans l'Etat requis ;
- e) si la procédure prévue à l'article 33 n'a pas été respectée.

Article 23

Sans préjudice de l'article 22, paragraphe premier, toute personne intéressée peut demander aux autorités compétentes d'un Etat contractant qu'il soit statué sur la reconnaissance ou la non-reconnaissance d'une mesure prise dans un autre Etat contractant. La procédure est régie par la loi de l'Etat requis.

Article 24

L'autorité de l'Etat requis est liée par les constatations de fait sur lesquelles l'autorité de l'Etat qui a pris la mesure a fondé sa compétence.

Article 25

1. Si les mesures prises dans un Etat contractant et qui y sont exécutoires comportent des actes d'exécution dans un autre Etat contractant, elles sont, dans cet autre Etat, déclarées exécutoires ou enregistrées aux fins d'exécution, sur requête de toute partie intéressée, selon la procédure prévue par la loi de cet Etat.
2. Chaque Etat contractant applique à la déclaration d'exequatur ou à l'enregistrement une procédure simple et rapide.
3. La déclaration d'exequatur ou l'enregistrement ne peuvent être refusés que pour l'un des motifs prévus à l'article 22, paragraphe 2.

Article 26

Sous réserve de ce qui est nécessaire pour l'application des articles qui précèdent, l'autorité de l'Etat requis ne procédera à aucune révision au fond de la mesure prise.

Article 27

Les mesures prises dans un Etat contractant, qui sont déclarées exécutoires ou enregistrées aux fins d'exécution dans un autre Etat contractant, y sont mises à exécution comme si elles avaient été prises par les autorités de cet autre Etat. La mise à exécution des mesures se fait conformément à la loi de l'Etat requis dans les limites qui y sont prévues.

CHAPITRE V – COOPERATION

Article 28

1. Chaque Etat contractant désigne une Autorité centrale chargée de satisfaire aux obligations qui lui sont imposées par la Convention.
2. Un Etat fédéral, un Etat dans lequel plusieurs systèmes de droit sont en vigueur ou un Etat ayant des unités territoriales autonomes est libre de désigner plus d'une Autorité centrale et de spécifier l'étendue territoriale ou personnelle de leurs fonctions. L'Etat qui fait usage de cette faculté désigne l'Autorité centrale à laquelle toute communication peut être adressée en vue de sa transmission à l'Autorité centrale compétente au sein de cet Etat.

Article 29

1. Les Autorités centrales doivent coopérer entre elles et promouvoir la coopération entre les autorités compétentes de leur Etat pour réaliser les objectifs de la Convention.
2. Elles prennent, dans le cadre de l'application de la Convention, les dispositions appropriées pour fournir des informations sur leur législation, ainsi que sur les services disponibles dans leur Etat en matière de protection de l'adulte.

Article 30

L'Autorité centrale d'un Etat contractant prend, soit directement, soit avec le concours d'autorités publiques ou d'autres organismes, toutes dispositions appropriées pour :

- a) faciliter les communications, par tous les moyens, entre les autorités compétentes dans les situations auxquelles s'applique la Convention ;
- b) aider, sur demande d'une autorité compétente d'un autre Etat contractant, à localiser l'adulte lorsqu'il paraît que celui-ci est présent sur le territoire de l'Etat requis et a besoin de protection.

Article 31

Les autorités compétentes d'un Etat contractant peuvent encourager, soit directement, soit par l'entremise d'autres organismes, l'utilisation de la médiation, de la conciliation ou de tout autre mode analogue permettant les ententes à l'amiable sur la protection de la personne ou des biens de l'adulte, dans les situations auxquelles s'applique la Convention.

Article 32

1. Lorsqu'une mesure de protection est envisagée, les autorités compétentes en vertu de la Convention peuvent, si la situation de l'adulte l'exige, demander à toute autorité d'un autre Etat contractant qui détient des informations utiles pour la protection de l'adulte de les lui communiquer.
2. Chaque Etat contractant peut déclarer que les demandes prévues au paragraphe premier ne pourront être acheminées que par l'intermédiaire de son Autorité centrale.
3. Les autorités compétentes d'un Etat contractant peuvent demander aux autorités d'un autre Etat contractant de prêter leur assistance à la mise en œuvre de mesures de protection prises en application de la Convention.

Article 33

1. Lorsque l'autorité compétente en vertu des articles 5 à 8 envisage le placement de l'adulte dans un établissement ou tout autre lieu où sa protection peut être assurée, et que ce placement aura lieu dans un autre Etat contractant, elle consulte au préalable l'Autorité centrale ou une autre autorité compétente de ce dernier Etat. Elle lui communique à cet effet un rapport sur l'adulte et les motifs de sa proposition sur le placement.
2. La décision de placement ne peut être prise dans l'Etat requérant si l'Autorité centrale ou une autre autorité compétente de l'Etat requis manifeste son opposition dans un délai raisonnable.

Article 34

Dans le cas où l'adulte est exposé à un grave danger, les autorités compétentes de l'Etat contractant dans lequel des mesures de protection de cet adulte ont été prises ou sont en voie de l'être, si elles sont informées du changement de résidence ou de la présence de l'adulte dans un autre Etat, avisent les autorités de cet Etat de ce danger et des mesures prises ou en cours d'examen.

Article 35

Une autorité ne peut demander ou transmettre des informations en application de ce chapitre si elle est d'avis qu'une telle demande ou transmission pourrait mettre en danger la personne ou les biens de l'adulte, ou constituer une menace grave pour la liberté ou la vie d'un membre de sa famille.

Article 36

1. Sans préjudice de la possibilité de réclamer des frais raisonnables correspondant aux services fournis, les Autorités centrales et les autres autorités publiques des Etats contractants supportent leurs frais découlant de l'application des dispositions du présent chapitre.
2. Un Etat contractant peut conclure des accords avec un ou plusieurs autres Etats contractants sur la répartition des frais.

Article 37

Tout Etat contractant pourra conclure avec un ou plusieurs autres Etats contractants des accords en vue de favoriser dans leurs rapports réciproques l'application du présent chapitre. Les Etats qui ont conclu de tels accords en transmettront une copie au dépositaire de la Convention.

CHAPITRE VI – DISPOSITIONS GENERALES

Article 38

1. Les autorités de l'Etat contractant dans lequel une mesure de protection a été prise ou un pouvoir de représentation confirmé peuvent délivrer à toute personne à qui est confiée la protection de la personne ou des biens de l'adulte, à sa demande, un certificat indiquant sa qualité et les pouvoirs qui lui sont conférés.
2. La qualité et les pouvoirs indiqués par le certificat sont tenus pour établis, à la date du certificat, sauf preuve contraire.
3. Chaque Etat contractant désigne les autorités habilitées à établir le certificat.

Article 39

Les données personnelles rassemblées ou transmises conformément à la Convention ne peuvent être utilisées à d'autres fins que celles pour lesquelles elles ont été rassemblées ou transmises.

Article 40

Les autorités auxquelles des informations sont transmises en assurent la confidentialité conformément à la loi de leur Etat.

Article 41

Les documents transmis ou délivrés en application de la Convention sont dispensés de toute légalisation ou de toute formalité analogue.

Article 42

Chaque Etat contractant peut désigner les autorités à qui les demandes prévues aux articles 8 et 33 doivent être envoyées.

Article 43

1. Les désignations mentionnées aux articles 28 et 42 seront communiquées au Bureau Permanent de la Conférence de La Haye de droit international privé au plus tard à la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation de la Convention ou de l'adhésion à celle-ci. Les modifications de ces désignations seront également communiquées au Bureau Permanent.
2. La déclaration mentionnée à l'article 32, paragraphe 2, est faite au dépositaire de la Convention.

Article 44

Un Etat contractant dans lequel des systèmes de droit ou des ensembles de règles différents s'appliquent en matière de protection de la personne ou des biens de l'adulte n'est pas tenu d'appliquer les règles de la Convention aux conflits concernant uniquement ces différents systèmes ou ensembles de règles.

Article 45

Au regard d'un Etat dans lequel deux ou plusieurs systèmes de droit ou ensembles de règles ayant trait aux questions régies par la présente Convention s'appliquent dans des unités territoriales différentes :

- a) toute référence à la résidence habituelle dans cet Etat vise la résidence habituelle dans une unité territoriale ;
- b) toute référence à la présence de l'adulte dans cet Etat vise la présence de l'adulte dans une unité territoriale ;
- c) toute référence à la situation des biens de l'adulte dans cet Etat vise la situation des biens de l'adulte dans une unité territoriale ;
- d) toute référence à l'Etat dont l'adulte possède la nationalité vise l'unité territoriale désignée par la loi de cet Etat ou, en l'absence de règles pertinentes, l'unité territoriale avec laquelle l'adulte présente le lien le plus étroit ;
- e) toute référence à l'Etat dont les autorités ont été choisies par l'adulte vise :
 - l'unité territoriale si l'adulte a choisi les autorités de cette unité territoriale ;
 - l'unité territoriale d'un Etat avec laquelle l'adulte présente le lien le plus étroit si l'adulte a choisi les autorités de cet Etat sans spécifier l'unité territoriale dans l'Etat ;
- f) toute référence à la loi d'un Etat avec lequel la situation présente un lien étroit vise la loi d'une unité territoriale avec laquelle la situation présente un lien étroit ;
- g) toute référence à la loi, à la procédure ou à l'autorité de l'Etat où une mesure a été prise vise la loi ou la procédure en vigueur dans cette unité territoriale ou l'autorité de l'unité territoriale dans laquelle cette mesure a été prise ;
- h) toute référence à la loi, à la procédure ou à l'autorité de l'Etat requis vise la loi ou la procédure en vigueur dans cette unité territoriale ou l'autorité de l'unité territoriale dans laquelle la reconnaissance ou l'exécution est invoquée ;
- i) toute référence à l'Etat de la mise en œuvre de la mesure de protection vise l'unité territoriale de la mise en œuvre de la mesure ;
- j) toute référence aux organismes ou autorités de cet Etat, autres que les Autorités centrales, vise les organismes ou autorités habilités à agir dans l'unité territoriale concernée.

Article 46

Pour identifier la loi applicable en vertu du chapitre III, lorsqu'un Etat comprend deux ou plusieurs unités territoriales dont chacune a son propre système de droit ou un ensemble de règles ayant trait aux questions régies par la présente Convention, les règles suivantes s'appliquent :

- a) en présence de règles en vigueur dans cet Etat identifiant l'unité territoriale dont la loi est applicable, la loi de cette unité s'applique ;
- b) en l'absence de telles règles, la loi de l'unité territoriale définie selon les dispositions de l'article 45 s'applique.

Article 47

Pour identifier la loi applicable en vertu du chapitre III, lorsqu'un Etat comprend deux ou plusieurs systèmes de droit ou ensembles de règles applicables à des catégories différentes de personnes pour les questions régies par la présente Convention, les règles suivantes s'appliquent :

- a) en présence de règles en vigueur dans cet Etat identifiant laquelle de ces lois est applicable, cette loi s'applique ;
- b) en l'absence de telles règles, la loi du système ou de l'ensemble de règles avec lequel l'adulte présente le lien le plus étroit s'applique.

Article 48

Dans les rapports entre les Etats contractants, la présente Convention remplace la *Convention concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues*, signée à La Haye le 17 juillet 1905.

Article 49

1. La Convention ne déroge pas aux instruments internationaux auxquels des Etats contractants sont Parties et qui contiennent des dispositions sur les matières réglées par la présente Convention, à moins qu'une déclaration contraire ne soit faite par les Etats liés par de tels instruments.
2. La Convention n'affecte pas la possibilité pour un ou plusieurs Etats contractants de conclure des accords qui contiennent, en ce qui concerne les adultes résidant habituellement dans l'un des Etats Parties à de tels accords, des dispositions sur les matières réglées par la présente Convention.
3. Les accords à conclure par un ou plusieurs Etats contractants sur des matières réglées par la présente Convention n'affectent pas, dans les rapports de ces Etats avec les autres Etats contractants, l'application des dispositions de la présente Convention.
4. Les paragraphes précédents s'appliquent également aux lois uniformes reposant sur l'existence entre les Etats concernés de liens spéciaux, notamment de nature régionale.

Article 50

1. La Convention ne s'applique qu'aux mesures prises dans un Etat après l'entrée en vigueur de la Convention pour cet Etat.
2. La Convention s'applique à la reconnaissance et à l'exécution des mesures prises après son entrée en vigueur dans les rapports entre l'Etat où les mesures ont été prises et l'Etat requis.
3. La Convention s'applique à compter de son entrée en vigueur dans un Etat contractant aux pouvoirs de représentation conférés antérieurement dans des conditions correspondant à celles prévues à l'article 15.

Article 51

1. Toute communication à l'Autorité centrale ou à toute autre autorité d'un Etat contractant est adressée dans la langue originale et accompagnée d'une traduction dans la langue officielle ou l'une des langues officielles de cet Etat ou, lorsque cette traduction est difficilement réalisable, d'une traduction en français ou en anglais.
2. Toutefois, un Etat contractant pourra, en faisant une réserve conformément à l'article 56, s'opposer à l'utilisation soit du français, soit de l'anglais.

Article 52

Le Secrétaire général de la Conférence de La Haye de droit international privé convoque périodiquement une Commission spéciale afin d'examiner le fonctionnement pratique de la Convention.

CHAPITRE VII – CLAUSES FINALES

Article 53

1. La Convention est ouverte à la signature des Etats qui étaient Membres de la Conférence de La Haye de droit international privé le 2 octobre 1999.
2. Elle sera ratifiée, acceptée ou approuvée et les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés auprès du Ministère des Affaires Etrangères du Royaume des Pays-Bas, dépositaire de la Convention.

Article 54

1. Tout autre Etat pourra adhérer à la Convention après son entrée en vigueur en vertu de l'article 57, paragraphe 1.
2. L'instrument d'adhésion sera déposé auprès du dépositaire.
3. L'adhésion n'aura d'effet que dans les rapports entre l'Etat adhérent et les Etats contractants qui n'auront pas élevé d'objection à son encontre dans les six mois après la réception de la notification prévue à l'article 59, lettre b). Une telle objection pourra également être élevée par tout Etat au moment d'une ratification, acceptation ou approbation de la Convention, postérieure à l'adhésion. Ces objections seront notifiées au dépositaire.

Article 55

1. Un Etat qui comprend deux ou plusieurs unités territoriales dans lesquelles des systèmes de droit différents s'appliquent aux matières régies par la présente Convention pourra, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhésion, déclarer que la Convention s'appliquera à toutes ses unités territoriales ou seulement à l'une ou à plusieurs d'entre elles, et pourra à tout moment modifier cette déclaration en faisant une nouvelle déclaration.
2. Ces déclarations seront notifiées au dépositaire et indiqueront expressément les unités territoriales auxquelles la Convention s'applique.
3. Si un Etat ne fait pas de déclaration en vertu du présent article, la Convention s'appliquera à l'ensemble du territoire de cet Etat.

Article 56

1. Tout Etat contractant pourra, au plus tard au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhésion, ou au moment d'une déclaration faite en vertu de l'article 55, faire la réserve prévue à l'article 51, paragraphe 2. Aucune autre réserve ne sera admise.
2. Tout Etat pourra, à tout moment, retirer la réserve qu'il aura faite. Ce retrait sera notifié au dépositaire.
3. L'effet de la réserve cessera le premier jour du troisième mois du calendrier après la notification mentionnée au paragraphe précédent.

Article 57

1. La Convention entrera en vigueur le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après le dépôt du troisième instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation prévu par l'article 53.
2. Par la suite, la Convention entrera en vigueur :
 - a) pour chaque Etat ratifiant, acceptant ou approuvant postérieurement, le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après le dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion ;
 - b) pour chaque Etat adhérent, le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après l'expiration du délai de six mois prévu à l'article 54, paragraphe 3 ;
 - c) pour les unités territoriales auxquelles la Convention a été étendue conformément à l'article 55, le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la notification visée dans cet article.

Article 58

1. Tout Etat Partie à la Convention pourra dénoncer celle-ci par une notification adressée par écrit au depositaire. La dénonciation pourra se limiter à certaines unités territoriales auxquelles s'applique la Convention.
2. La dénonciation prendra effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de douze mois après la date de réception de la notification par le depositaire. Lorsqu'une période plus longue pour la prise d'effet de la dénonciation est spécifiée dans la notification, la dénonciation prendra effet à l'expiration de la période en question.

Article 59

Le depositaire notifiera aux Etats membres de la Conférence de La Haye de droit international privé, ainsi qu'aux Etats qui auront adhéré conformément aux dispositions de l'article 54 :

- a) les signatures, ratifications, acceptations et approbations visées à l'article 53 ;
- b) les adhésions et les objections aux adhésions visées à l'article 54 ;
- c) la date à laquelle la Convention entrera en vigueur conformément aux dispositions de l'article 57 ;
- d) les déclarations mentionnées aux articles 32, paragraphe 2, et 55 ;
- e) les accords mentionnés à l'article 37 ;
- f) la réserve visée à l'article 51, paragraphe 2, et son retrait prévu à l'article 56, paragraphe 2 ;
- g) les dénonciations visées à l'article 58.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye, le 13 janvier 2000, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et dont une copie certifiée conforme sera remise, par la voie diplomatique, à chacun des Etats membres de la Conférence de La Haye de droit international privé.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

(Συνήφθη την 13^η Ιανουαρίου 2000)

Τα κράτη που υπογράφουν την παρούσα σύμβαση,

Λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να υπάρξει μέριμνα για την προστασία σε διεθνείς καταστάσεις των ενηλίκων οι οποίοι, λόγω αλλοίωσης ή ανεπάρκειας των προσωπικών τους ικανοτήτων, δεν είναι σε θέση να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους,

Επιθυμώντας να αποφύγουν συγκρούσεις μεταξύ των νομικών τους συστημάτων σε ζητήματα σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση των μέτρων προστασίας των ενηλίκων,

Τονίζοντας τη σπουδαιότητα της διεθνούς συνεργασίας για την προστασία των ενηλίκων, Επιβεβαιώνοντας ότι το συμφέρον του ενηλίκου και ο σεβασμός της αξιοπρέπειας και της αυτονομίας του πρέπει να αποτελούν ζητήματα πρωταρχικής σημασίας,

Συμφώνησαν επί των ακολούθων διατάξεων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι - ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται ως προς την προστασία σε διεθνείς καταστάσεις των ενηλίκων οι οποίοι, λόγω αλλοίωσης ή ανεπάρκειας των προσωπικών τους ικανοτήτων, δεν είναι σε θέση να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους.

2. Η παρούσα Σύμβαση έχει ως αντικείμενο:

- α. να καθορίζει το κράτος του οποίου οι αρχές έχουν διεθνή δικαιοδοσία για τη λήψη μέτρων που αποσκοπούν στην προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου,
- β. να καθορίζει το εφαρμοστέο από τις αρχές αυτές κατά την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας τους δίκαιο,
- γ. να καθορίζει το εφαρμοστέο στην αντιπροσώπευση του ενηλίκου δίκαιο,
- δ. να εξασφαλίζει την αναγνώριση και την εκτέλεση των μέτρων προστασίας σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη,
- ε. να εδραιώνει μεταξύ των αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών την απαραίτητη συνεργασία για την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ως «ενήλικος» νοείται πρόσωπο που έχει συμπληρώσει την ηλικία των 18 ετών.
2. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης στα μέτρα σχετικά με ενήλικο ο οποίος δεν είχε συμπληρώσει ακόμη την ηλικία των 18 ετών κατά τον χρόνο της λήψης των μέτρων.

Άρθρο 3

Τα προβλεπόμενα στο άρθρο 1 μέτρα δύνανται να αφορούν ιδίως:

- α. τον καθορισμό της ανικανότητας και την εγκαθίδρυση συστήματος προστασίας,
- β. τη θέση του ενήλικου υπό την προστασία δικαστικής ή διοικητικής αρχής,
- γ. την επιτροπεία, την κηδεμονία και τους ανάλογους θεσμούς,
- δ. τον διορισμό και τα καθήκοντα κάθε προσώπου ή οργανισμού επιφορτισμένου με την επιμέλεια του προσώπου ή της περιουσίας του ενήλικου, με την εκπροσώπηση του ενήλικου ή τη συμπαράσταση προς αυτόν,
- ε. την τοποθέτηση του ενήλικου σε εγκατάσταση ή άλλον τόπο όπου μπορεί να του παρασχεθεί προστασία,
- στ. τη διοίκηση, τη διατήρηση ή τη διάθεση της περιουσίας του ενήλικου,
- ζ. την παροχή άδειας για συγκεκριμένη παρέμβαση για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενήλικου.

Άρθρο 4

1. Εξαίρουνται του πεδίου εφαρμογής της Σύμβασης:
 - α. οι υποχρεώσεις διατροφής,
 - β. η σύναψη, η ακύρωση και η λύση του γάμου ή άλλης ανάλογης σχέσης καθώς και ο δικαστικός χωρισμός,
 - γ. οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων καθώς και οι περιουσιακές σχέσεις που είναι ανάλογες προς αυτές που δημιουργούνται από το γάμο,
 - δ. τα trusts και η κληρονομική διαδοχή,
 - ε. η κοινωνική ασφάλιση,
 - στ. τα δημόσια μέτρα γενικού χαρακτήρος σε ζητήματα υγείας,
 - ζ. τα μέτρα που λαμβάνονται σε σχέση προς ορισμένο πρόσωπο ως αποτέλεσμα ποινικών αδικημάτων τελουμένων από το πρόσωπο αυτό,
 - η. οι αποφάσεις για το δικαίωμα ασύλου και για ζητήματα μετανάστευσης,

- θ. τα μέτρα που αποβλέπουν αποκλειστικά στην προστασία της δημόσιας ασφάλειας.
2. Η παράγραφος 1 δεν επηρεάζει, σχετικά με ζητήματα, που αναφέρονται σε αυτή, το δικαίωμα ενός προσώπου να ενεργεί ως αντιπρόσωπος του ενήλικου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II - ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 5

1. Τόσο οι δικαστικές όσο και οι διοικητικές αρχές του Συμβαλλόμενου Κράτους της συνήθους διαμονής του ενήλικου έχουν διεθνή δικαιοδοσία να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του.
2. Σε περίπτωση μεταφοράς της συνήθους διαμονής του ενήλικου σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, διεθνή δικαιοδοσία έχουν οι αρχές του κράτους της νέας συνήθους διαμονής.

Άρθρο 6

1. Για τους ενήλικους-πρόσφυγες και τους ενήλικους οι οποίοι, λόγω ταραχών που λαμβάνουν χώρα στην πατρίδα τους, έχουν μετακινηθεί σε άλλο κράτος, οι αρχές εκείνου του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο έδαφος του οποίου βρίσκονται αυτοί οι ενήλικες ως αποτέλεσμα της μετακίνησής τους, ασκούν τη διεθνή δικαιοδοσία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.
2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και στους ενήλικους των οποίων η συνήθης διαμονή δεν μπορεί να προσδιοριστεί.

Άρθρο 7

1. Με εξαίρεση τους ενήλικους-πρόσφυγες και τους ενήλικους οι οποίοι, λόγω ταραχών που λαμβάνουν χώρα στην πατρίδα τους, έχουν μετακινηθεί σε άλλο κράτος, οι αρχές Συμβαλλόμενου Κράτους την ιθαγένεια του οποίου έχει ο ενήλικος έχουν διεθνή δικαιοδοσία να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενήλικου, εφόσον κρίνουν ότι είναι σε θέση να εκτιμήσουν καλύτερα το συμφέρον του ενήλικου και αφού ενημερώσουν σχετικά τις αρχές που έχουν διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 5 ή το άρθρο 6 παράγραφος 2.
2. Η εν λόγω διεθνής δικαιοδοσία δεν ασκείται εάν οι αρχές που έχουν διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 5, το άρθρο 6 παράγραφος 2 ή το άρθρο 8 έχουν ενημερώσει τις αρχές του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχει ο ενήλικος ότι έχουν λάβει τα απαιτούμενα από την περίπτωση μέτρα ή ότι έχουν αποφασίσει ότι δεν θα πρέπει να ληφθούν μέτρα ή ότι εκκρεμούν διαδικασίες ενώπιόν τους.
3. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 παύουν να ισχύουν από τη στιγμή που οι αρμόδιες σύμφωνα με το άρθρο 5, το άρθρο 6 παράγραφος 2 ή το άρθρο 8 αρχές έλαβαν τα απαιτούμενα από την περίπτωση μέτρα ή αποφάσισαν ότι κανένα μέτρο δεν θα ληφθεί. Οι εν λόγω αρχές ενημερώνουν σχετικά τις αρχές που έλαβαν μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 8

1. Οι αρχές Συμβαλλόμενου Κράτους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 5 ή το άρθρο 6, εφόσον κρίνουν ότι είναι προς το συμφέρον του ενήλικου, μπορούν, είτε αυτεπάγγελα είτε κατόπιν αιτήματος των αρχών άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, να ζητήσουν από τις αρχές κράτους από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 να λάβουν μέτρα για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενήλικου. Το αίτημα μπορεί να αφορά όλες ή ορισμένες από τις πτυχές αυτής της προστασίας.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη στις αρχές των οποίων μπορεί να υποβληθεί αίτημα σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο είναι:

- α) κράτος την ιθαγένεια του οποίου έχει ο ενήλικος,
- β) το κράτος της προηγούμενης συνήθους διαμονής του ενήλικου,
- γ) κράτος στο οποίο βρίσκονται περιουσιακά στοιχεία του ενήλικου,
- δ) το κράτος του οποίου οι αρχές επιλέχθηκαν εγγράφως από τον ενήλικο να λαμβάνουν μέτρα που στοχεύουν στην προστασία του,
- ε) το κράτος της συνήθους διαμονής προσώπου του στενού περιβάλλοντος του ενήλικου που προτίθεται να αναλάβει την προστασία του,
- στ) το κράτος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο ενήλικος, όσον αφορά την προστασία του προσώπου του.

3. Σε περίπτωση που η αρχή στην οποία υποβλήθηκε αίτημα σύμφωνα με τους όρους των προηγούμενων παραγράφων δεν αποδεχθεί τη διεθνή δικαιοδοσία της, οι αρχές του Συμβαλλόμενου Κράτους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 ή του άρθρου 6 διατηρούν τη διεθνή δικαιοδοσία τους.

Άρθρο 9

Οι αρχές Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκονται περιουσιακά στοιχεία του ενήλικου έχουν διεθνή δικαιοδοσία για τη λήψη μέτρων προστασίας σχετικά με τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, στον βαθμό που τέτοια μέτρα δεν αντίκεινται στα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί από τις αρμόδιες, κατά τα άρθρα 5 έως 8, αρχές.

Άρθρο 10

1. Σε κάθε επείγουσα περίπτωση, οι αρχές κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο ενήλικος ή περιουσιακά του στοιχεία έχουν διεθνή δικαιοδοσία να

λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας.

2. Τα ληφθέντα κατ' εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου μέτρα σχετικά με ενήλικο που έχει τη συνήθη διαμονή του σε Συμβαλλόμενο Κράτος παύουν να ισχύουν από τη στιγμή που οι αρμόδιες σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 9 αρχές λάβουν τα απαιτούμενα από την περίπτωση μέτρα.

3. Τα ληφθέντα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 μέτρα σχετικά με ενήλικο που έχει τη συνήθη διαμονή του σε μη Συμβαλλόμενο Κράτος παύουν να ισχύουν σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος από τη στιγμή που τα απαιτούμενα από την περίπτωση και ληφθέντα από τις αρχές άλλου κράτους μέτρα αναγνωριστούν στο εν λόγω Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Οι αρχές που έχουν λάβει μέτρα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 ενημερώνουν, εάν είναι δυνατόν, τις αρχές του Συμβαλλόμενου Κράτους της συνήθους διαμονής του ενήλικου για τα μέτρα που έχουν λάβει.

Άρθρο 11

1. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, οι αρχές Συμβαλλόμενου Κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο ενήλικος έχουν διεθνή δικαιοδοσία να λάβουν μέτρα προστασίας του προσώπου του ενήλικου, προσωρινού χαρακτήρα και περιορισμένης εδαφικής ισχύος στο κράτος αυτό, στον βαθμό που τέτοια μέτρα δεν αντίκεινται στα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί από τις αρμόδιες, κατά τα άρθρα 5 έως 8, αρχές και αφού ενημερώσουν τις αρχές που έχουν διεθνή δικαιοδοσία κατά το άρθρο 5.

2. Τα ληφθέντα κατ' εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου μέτρα σχετικά με ενήλικο που έχει τη συνήθη διαμονή του σε Συμβαλλόμενο Κράτος παύουν να ισχύουν από τη στιγμή που οι αρμόδιες κατά τα άρθρα 5 έως 8 αρχές αποφάνθηκαν για τα μέτρα προστασίας που θα ήταν δυνατόν να απαιτεί η περίπτωση.

Άρθρο 12

Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 3, τα μέτρα που λήφθηκαν κατ' εφαρμογή των άρθρων 5 έως 9 παραμένουν σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους τους, ακόμα και αν μεταβολή των συνθηκών εξαλείψει τη βάση πάνω στην οποία είχε θεμελιωθεί η διεθνής δικαιοδοσία, όσο οι αρμόδιες δυνάμει της Σύμβασης αρχές δεν τροποποιούν, δεν αντικαθιστούν ή δεν αίρουν τα μέτρα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III - ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ

Άρθρο 13

1. Κατά την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας τους σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου II, οι αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών εφαρμόζουν το δικό τους δίκαιο.

2. Εντούτοις, στο μέτρο που η προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενήλικου το απαιτεί, δύνανται κατ' εξαίρεση να εφαρμόσουν ή να λάβουν υπόψη τους το δίκαιο ενός άλλου κράτους, με το οποίο η υπόθεση έχει στενό σύνδεσμο.

Άρθρο 14

Στην περίπτωση που ένα μέτρο που έχει ληφθεί σε κάποιο Συμβαλλόμενο Κράτος εφαρμόζεται σε κάποιο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, οι προϋποθέσεις της εφαρμογής του διέπονται από το δίκαιο αυτού του άλλου κράτους.

Άρθρο 15

1. Η ύπαρξη, έκταση, τροποποίηση και παύση εξουσίας αντιπροσώπευσης η οποία έχει παρασχεθεί από ενήλικο, είτε με σύμβαση είτε με μονομερή δικαιοπραξία, για την περίπτωση που ο εν λόγω ενήλικος περιέλθει σε κατάσταση κατά την οποία δεν θα είναι σε θέση να προστατεύσει τα συμφέροντά του διέπεται από το δίκαιο του κράτους της συνήθους διαμονής του ενήλικου κατά τον χρόνο της Σύμβασης ή της μονομερούς δικαιοπραξίας, εκτός εάν έχει οριστεί ρητά εγγράφως ως εφαρμοστέο κάποιο από τα δίκαια της παραγράφου 2.

2. Τα κράτη των οποίων το δίκαιο μπορεί να οριστεί ως εφαρμοστέο είναι:

- α) το κράτος την ιθαγένεια του οποίου έχει ο ενήλικος,
- β) το κράτος προηγούμενης συνήθους διαμονής του ενήλικου,
- γ) το κράτος στο οποίο βρίσκονται περιουσιακά στοιχεία του ενήλικου, αναφορικά με τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία.

3. Ο τρόπος άσκησης της εν λόγω εξουσίας αντιπροσώπευσης διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο αυτή ασκείται.

Άρθρο 16

Στην περίπτωση που εξουσία αντιπροσώπευσης κατά το άρθρο 15 δεν ασκείται κατά τρόπο επαρκή ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενήλικου, μπορεί να αφαιρεθεί ή να τροποποιηθεί με μέτρα που λαμβάνονται από αρχή που έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει της Σύμβασης. Σε περίπτωση αφαίρεσης ή τροποποίησης τέτοιας εξουσίας αντιπροσώπευσης, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, το δίκαιο που ορίζεται στο άρθρο 15.

Άρθρο 17

1. Η ισχύς μιας Σύμβασης, η οποία συνάπτεται μεταξύ τρίτου και ενός άλλου προσώπου, που θα είχε την ιδιότητα του αντιπροσώπου του ενήλικου κατά το δίκαιο του Κράτους σύναψης της Σύμβασης, δεν δύναται να αμφισβητηθεί, ούτε δύναται να γεννηθεί ευθύνη του τρίτου, για μόνο το λόγο ότι αυτό το άλλο πρόσωπο δεν είχε την ιδιότητα του αντιπροσώπου του ενήλικου δυνάμει του δικαίου που ορίζεται εφαρμοστέο από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, εκτός εάν ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η ιδιότητα του αντιπροσώπου διεπόταν από το δίκαιο αυτό.

2. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται μόνο εάν η Σύμβαση συνήφθη μεταξύ προσώπων ευρισκομένων στο έδαφος του ίδιου κράτους.

Άρθρο 18

Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται ακόμα και αν το δίκαιο που ορίζουν ως εφαρμοστέο είναι δίκαιο μη Συμβαλλομένου Κράτους.

Άρθρο 19

Κατά την έννοια του παρόντος Κεφαλαίου, ως «δίκαιο» νοείται το δίκαιο που ισχύει σε ένα Κράτος, κατ' αποκλεισμό των κανόνων σύγκρουσης.

Άρθρο 20

Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν εμποδίζουν την εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου του κράτους στο οποίο πρέπει να προστατευθεί ο ενήλικος, των οποίων η εφαρμογή είναι υποχρεωτική ανεξαρτήτως του κατά τα λοιπά εφαρμοστέου δικαίου.

Άρθρο 21

Η εφαρμογή του δικαίου που ορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου δύναται να αποκλεισθεί μόνον εάν είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV - ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 22

1. Τα μέτρα που λαμβάνονται από τις αρχές Συμβαλλόμενου Κράτους αναγνωρίζονται αυτοδικαίως στα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Η αναγνώριση δύναται, εντούτοις, να αποκλειστεί:

α) εάν το μέτρο λήφθηκε από αρχή της οποίας η διεθνής δικαιοδοσία δεν βασίστηκε ή δεν ήταν σύμφωνη με κάποια από τις βάσεις δικαιοδοσίας που προβλέπονται στο κεφάλαιο II,

β) εάν το μέτρο λήφθηκε, με εξαίρεση την περίπτωση του κατεπείγοντος, στο πλαίσιο δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας, χωρίς να έχει δοθεί στον ενήλικο η δυνατότητα να ακουστεί, κατά παράβαση των θεμελιωδών δικονομικών αρχών του κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση,

γ) εάν η αναγνώριση είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη του κράτους στο οποίο ζητείται ή αντιβαίνει σε διάταξη του δικαίου του εν λόγω κράτους της οποίας η εφαρμογή είναι υποχρεωτική ανεξαρτήτως του κατά τα λοιπά εφαρμοστέου δικαίου,

δ) εάν το μέτρο είναι ασυμβίβαστο με μέτρο που λήφθηκε μεταγενέστερα σε μη Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο θα είχε διεθνή δικαιοδοσία κατά τα άρθρα 5 έως 9, όταν αυτό το τελευταίο μέτρο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την αναγνώρισή του στο κράτος στο οποίο ζητείται η αναγνώριση,

ε) εάν δεν τηρήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 33.

Άρθρο 23

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του άρθρου 22, κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο, δύναται να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές ενός Συμβαλλόμενου Κράτους να αποφασίσουν για την αναγνώριση ή μη ενός μέτρου ληφθέντος σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Η διαδικασία διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση.

Άρθρο 24

Η αρχή του κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση δεσμεύεται από τις διαπιστώσεις των πραγματικών περιστατικών, στις οποίες η αρχή του κράτους που έλαβε το μέτρο θεμελίωσε τη διεθνή δικαιοδοσία της.

Άρθρο 25

1. Εάν τα μέτρα, που ελήφθησαν σε Συμβαλλόμενο Κράτος και είναι εκτελεστά εκεί, απαιτείται να εκτελεστούν σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, κηρύσσονται εκτελεστά ή καταχωρίζονται προς εκτέλεση σε αυτό το άλλο κράτος, ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου μέρους, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους αυτού.
2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος εφαρμόζει, για την κήρυξη της εκτελεστότητας ή για την καταχώριση προς εκτέλεση, απλή και ταχεία διαδικασία.
3. Η κήρυξη της εκτελεστότητας ή η καταχώριση προς εκτέλεση δύνανται να μη γίνουν δεκτές μόνο για έναν από τους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 22 παράγραφος 2.

Άρθρο 26

Με την επιφύλαξη των όσων είναι απαραίτητα για την εφαρμογή των προηγούμενων άρθρων, η αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν δύναται να προβεί σε καμία αναθεώρηση επί της ουσίας του ληφθέντος μέτρου.

Άρθρο 27

Τα ληφθέντα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μέτρα, τα οποία κηρύχθηκαν εκτελεστά ή καταχωρίστηκαν προς εκτέλεση σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτελούνται στο τελευταίο αυτό κράτος, σαν να είχαν ληφθεί από τις αρχές του κράτους αυτού. Η εκτέλεση λαμβάνει χώρα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης μέσα στα όρια που προβλέπονται από το δίκαιο αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ**Άρθρο 28**

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος ορίζει μια Κεντρική Αρχή, επιφορτισμένη με τα καθήκοντα που επιβάλλονται από τη Σύμβαση στις αρχές αυτές.
2. Ομοσπονδιακά κράτη, κράτη με περισσότερα του ενός ισχύοντα δικαιικά συστήματα ή κράτη που περιλαμβάνουν αυτόνομες εδαφικές ενότητες, είναι ελεύθερα να ορίσουν περισσότερες της μιας Κεντρικές Αρχές και να εξειδικεύσουν την εδαφική ή προσωπική έκταση των λειτουργιών τους. Το κράτος που κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας, ορίζει εκείνη την Κεντρική Αρχή στην οποία θα απευθύνεται κάθε αλληλογραφία προς διαβίβαση στην αρμόδια Κεντρική Αρχή μέσα στο κράτος αυτό.

Άρθρο 29

1. Οι Κεντρικές Αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους και προάγουν τη συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών τους για την πραγματοποίηση των στόχων της Σύμβασης.

2. Στο πλαίσιο εφαρμογής της Σύμβασης, οι Κεντρικές Αρχές προβαίνουν στις απαραίτητες ενέργειες για να παρέχουν πληροφορίες για τη νομοθεσία τους, καθώς και για τις διαθέσιμες στο κράτος τους υπηρεσίες σε θέματα προστασίας των ενηλίκων.

Άρθρο 30

Η Κεντρική Αρχή ενός Συμβαλλομένου Κράτους, προβαίνει είτε απευθείας είτε με τη συνδρομή δημοσίων αρχών ή άλλων οργανισμών σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες:

α. για να διευκολύνει την επικοινωνία, με κάθε μέσο, μεταξύ των αρμοδίων αρχών στις περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση,

β. για να βοηθά, ύστερα από αίτηση ορισμένης αρμόδιας αρχής ενός άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, στον εντοπισμό του ενηλίκου που φέρεται να βρίσκεται στο έδαφος του κράτους της και έχει ανάγκη προστασίας.

Άρθρο 31

Οι αρμόδιες αρχές ενός Συμβαλλομένου Κράτους μπορεί να ενθαρρύνουν είτε άμεσα είτε μέσω άλλων φορέων τη χρήση υπηρεσιών διαμεσολάβησης, συμφιλίωσης ή παρόμοιων μέσων για την επίτευξη συναινετικών λύσεων για την προστασία του προσώπου ή της παρουσίας του ενηλίκου σε καταστάσεις στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 32

1. Όταν πρόκειται να ληφθεί ένα μέτρο προστασίας, οι αρχές, που έχουν κατά τη Σύμβαση διεθνή δικαιοδοσία, δύνανται, εάν το απαιτεί η κατάσταση του ενηλίκου, να ζητήσουν από κάθε αρχή ενός άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, που έχει χρήσιμες για την προστασία του ενηλίκου πληροφορίες, να τους τις διαβιβάσει.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει, ότι οι κατά την παράγραφο 1 αιτήσεις θα διαβιβάζονται στις αρχές του μόνον μέσω της Κεντρικής του Αρχής.

3. Οι αρμόδιες αρχές ενός Συμβαλλομένου Κράτους μπορούν να ζητήσουν από τις αρχές ενός άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, να συνδράμουν στην εφαρμογή μέτρων προστασίας που έχουν ληφθεί κατ' εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 33

1. Όταν αρχή η οποία έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 8 μελετά την τοποθέτηση ενηλίκου σε ίδρυμα ή σε ανάλογο θεσμό όπου μπορεί να του παρασχεθεί προστασία και εφόσον η τοποθέτηση αυτή πρόκειται να λάβει χώρα σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, διαβουλεύεται προηγουμένως με την Κεντρική Αρχή ή άλλη αρμόδια αρχή αυτού του τελευταίου κράτους. Προς τον σκοπό αυτόν, της διαβιβάζει έκθεση σχετική με τον ενήλικο και τους λόγους της προτεινόμενης τοποθέτησής του.

2. Η απόφαση για την τοποθέτηση δεν δύναται να ληφθεί στο κράτος που τη ζητεί εάν η Κεντρική Αρχή ή άλλη αρμόδια αρχή του κράτους από το οποίο ζητείται η τοποθέτηση αντιταχθεί σ' αυτήν εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 34

Στην περίπτωση που ο ενήλικος εκτίθεται σε σοβαρό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές του Συμβαλλομένου Κράτους, στο οποίο ελήφθησαν ή είναι υπό εξέταση τα μέτρα προστασίας

του ενηλίκου αυτού, εάν πληροφορηθούν μεταβολή της διαμονής του ενηλίκου ή την παρουσία του σε ένα άλλο κράτος, ενημερώνουν τις αρχές αυτού του κράτους για τον κίνδυνο και για τα ληφθέντα ή υπό εξέταση μέτρα.

Άρθρο 35

Μία αρχή δεν ζητεί ούτε διαβιβάζει πληροφορίες κατ' εφαρμογή αυτού του κεφαλαίου εάν πιστεύει ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, θα έθετε σε κίνδυνο το πρόσωπο ή την περιουσία του ενηλίκου ή θα απειλούσε σοβαρά την ελευθερία ή τη ζωή μέλους της οικογενείας του.

Άρθρο 36

1. Με την επιφύλαξη της δυνατότητας να απαιτήσουν εύλογες δαπάνες, για τις παρασχεθείσες υπηρεσίες, οι Κεντρικές Αρχές και οι άλλες δημόσιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών φέρουν τις δικές τους δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου.
2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να συνάψει συμφωνίες με ένα ή περισσότερα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη για την κατανομή των εξόδων.

Άρθρο 37

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να συνάψει συμφωνίες με ένα ή περισσότερα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη, προκειμένου να διευκολυνθεί στις μεταξύ τους σχέσεις η εφαρμογή του παρόντος Κεφαλαίου. Τα κράτη που συνάπτουν τέτοιες συμφωνίες διαβιβάζουν αντίγραφο τους στο Θεματοφύλακα της Σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI - ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 38

1. Οι αρχές του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο έχει ληφθεί μέτρο προστασίας ή επιβεβαιωθεί η παροχή εξουσίας αντιπροσώπευσης δύναται να χορηγήσουν στο επιφορτισμένο με την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου πρόσωπο, κατόπιν αίτησής του, πιστοποιητικό που θα αποδεικνύει την ιδιότητά του και τις εξουσίες που του έχουν απονεμηθεί.
2. Η ιδιότητα και οι εξουσίες που αναφέρονται στο πιστοποιητικό θεωρούνται κερτημένες από το εν λόγω πρόσωπο κατά την ημερομηνία του πιστοποιητικού, εκτός αν αποδειχθεί το αντίθετο.
3. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος ορίζει τις αρμόδιες για την έκδοση του πιστοποιητικού αρχές.

Άρθρο 39

Τα προσωπικά δεδομένα που συλλέγονται ή διαβιβάζονται στο πλαίσιο της Σύμβασης δύναται να χρησιμοποιηθούν μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν ή διαβιβάστηκαν.

Άρθρο 40

Οι αρχές στις οποίες διαβιβάζονται πληροφορίες, εξασφαλίζουν το απόρρητο των πληροφοριών σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους τους.

Άρθρο 41

Τα έγγραφα που διαβιβάζονται ή χορηγούνται κατ' εφαρμογή της Σύμβασης, απαλλάσσονται της επικύρωσης ή κάθε άλλης ανάλογης διατύπωσης.

Άρθρο 42

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να ορίσει τις Αρχές στις οποίες πρέπει να απευθύνονται τα αιτήματα που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 33.

Άρθρο 43

1. Ο αναφερόμενος στα άρθρα 28 και 42 καθορισμός των αρχών γνωστοποιείται στο Μόνιμο Γραφείο της Συνδιάσκεψης της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου, το αργότερο κατά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της Σύμβασης ή προσχώρησης σ' αυτή. Τυχόν συναφείς τροποποιήσεις επίσης γνωστοποιούνται στο Μόνιμο Γραφείο.

2. Η αναφερόμενη στο άρθρο 32 παράγραφος 2 δήλωση γίνεται στο Θεματοφύλακα της Σύμβασης.

Άρθρο 44

Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο εφαρμόζονται διαφορετικά δικαιικά συστήματα ή διαφορετικά σύνολα κανόνων δικαίου για ζητήματα προστασίας του προσώπου ή της περιουσίας του ενηλίκου δεν υποχρεούται να εφαρμόζει τους κανόνες της Σύμβασης στις συγκρούσεις μεταξύ μόνο αυτών των διαφορετικών δικαιικών συστημάτων ή συνόλων κανόνων δικαίου.

Άρθρο 45

Έναντι κράτους στο οποίο, σε διαφορετικές εδαφικές ενότητες, εφαρμόζονται δύο ή περισσότερα δικαιικά συστήματα ή σύνολα κανόνων δικαίου που σχετίζονται με ζητήματα διεπόμενα από την παρούσα Σύμβαση:

α) κάθε αναφορά στη συνήθη διαμονή στο κράτος αυτό νοείται ως αναφορά στη συνήθη διαμονή σε μία εδαφική ενότητα,

β) κάθε αναφορά στην παρουσία του ενηλίκου στο κράτος αυτό νοείται ως αναφορά στην παρουσία του ενηλίκου σε μία εδαφική ενότητα,

γ) κάθε αναφορά στον εντοπισμό περιουσιακών στοιχείων του ενηλίκου στο κράτος αυτό νοείται ως αναφορά στον εντοπισμό περιουσιακών στοιχείων του ενηλίκου σε μία εδαφική ενότητα,

δ) κάθε αναφορά στο κράτος του οποίου την ιθαγένεια έχει ο ενήλικος νοείται ως αναφορά στην εδαφική ενότητα την οποία υποδεικνύει το δίκαιο αυτού του κράτους ή, ελλείψει προσηκόντων κανόνων, στην εδαφική ενότητα με την οποία ο ενήλικος έχει τον στενότερο

σύνδεσμο,

ε) κάθε αναφορά στο κράτος του οποίου οι αρχές έχουν επιλεγεί από τον ενήλικο νοείται:

– ως αναφορά στην εδαφική ενότητα, εάν ο ενήλικος έχει επιλέξει τις αρχές της εν λόγω εδαφικής ενότητας,

– ως αναφορά στην εδαφική ενότητα με την οποία ο ενήλικος έχει τον στενότερο σύνδεσμο, εάν ο ενήλικος έχει επιλέξει τις αρχές του κράτους χωρίς προσδιορισμό συγκεκριμένης εδαφικής ενότητας εντός του κράτους αυτού,

στ) κάθε αναφορά στο δίκαιο του κράτους με το οποίο η υπόθεση έχει στενό σύνδεσμο νοείται ως αναφορά στο δίκαιο της εδαφικής ενότητας με την οποία η υπόθεση έχει στενό σύνδεσμο,

ζ) κάθε αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε αρχή του κράτους στο οποίο λήφθηκε ένα μέτρο νοείται ως αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε αρχή της εδαφικής ενότητας στην οποία λήφθηκε αυτό το μέτρο,

η) κάθε αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε αρχή του κράτους αναγνώρισης ή εκτέλεσης νοείται ως αναφορά στο δίκαιο, στη διαδικασία ή σε αρχή της εδαφικής ενότητας στην οποία επιδιώκεται η αναγνώριση ή η εκτέλεση,

θ) κάθε αναφορά στο κράτος στο οποίο πρόκειται να εφαρμοστεί ένα μέτρο προστασίας νοείται ως αναφορά στην εδαφική ενότητα στην οποία πρόκειται να εφαρμοστεί αυτό το μέτρο προστασίας,

ι) κάθε αναφορά σε οργανισμούς ή αρχές αυτού του κράτους, πλην των Κεντρικών Αρχών, νοείται ως αναφορά σε εξουσιοδοτημένους να δράσουν στη συγκεκριμένη εδαφική ενότητα οργανισμούς ή αρχές.

Άρθρο 46

Για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δυνάμει του Κεφαλαίου III δικαίου, όταν ένα Κράτος περιλαμβάνει δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες, καθεμία από τις οποίες έχει το δικό της δικαιοσύστημα ή σύνολο κανόνων δικαίου για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α. Σε περίπτωση που στο Κράτος αυτό υφίστανται σε ισχύ κανόνες δικαίου που προσδιορίζουν την εδαφική ενότητα της οποίας το δίκαιο είναι εφαρμοστέο, εφαρμόζεται το δίκαιο της ενότητας αυτής.

β. Ελλείψει τέτοιων κανόνων, εφαρμόζεται το δίκαιο της εδαφικής ενότητας που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45.

Άρθρο 47

Για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου, δυνάμει του κεφαλαίου III, δικαίου, όταν κράτος περιλαμβάνει δύο ή περισσότερα δικαιοσύσια συστήματα ή σύνολα κανόνων δικαίου εφαρμοστέα σε διαφορετικές κατηγορίες προσώπων για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) Σε περίπτωση που στο κράτος αυτό ισχύουν κανόνες που ορίζουν ποιο από τα δίκαια αυτά είναι εφαρμοστέο, εφαρμόζεται το δίκαιο αυτό.

β) Ελλείψει τέτοιων κανόνων, εφαρμόζεται το δικαιικό σύστημα ή το σύνολο κανόνων δικαίου με το οποίο ο ενήλικος συνδέεται στενότερα.

Άρθρο 48

Στις σχέσεις μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών, η παρούσα Σύμβαση αντικαθιστά τη Σύμβαση με τίτλο «Convention concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues», που υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Ιουλίου 1905.

Άρθρο 49

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει διεθνή συμβατικά κείμενα στα οποία συμβαλλόμενα στην παρούσα κράτη αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη και τα οποία περιέχουν διατάξεις για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, εκτός αν γίνει αντίθετη δήλωση από τα κράτη που δεσμεύονται από τέτοια κείμενα.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τη δυνατότητα ενός ή περισσότερων Συμβαλλόμενων Κρατών να συνάπτουν συμφωνίες που περιλαμβάνουν, αναφορικά με τους ενηλίκους που συνήθως διαμένουν σε ένα από τα κράτη που είναι μέρη σε τέτοιες συμφωνίες, διατάξεις για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση.

3. Οι συμφωνίες που θα συναφθούν από ένα ή περισσότερα Συμβαλλόμενα Κράτη για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζουν, στις σχέσεις αυτών των κρατών με τα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη, την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

4. Οι προηγούμενες παράγραφοι εφαρμόζονται επίσης επί ομοιόμορφων νόμων που βασίζονται στην ύπαρξη ειδικών δεσμών, περιφερειακής κυρίως φύσης, μεταξύ των εν λόγω κρατών.

Άρθρο 50

1. Η Σύμβαση εφαρμόζεται μόνο για μέτρα που λαμβάνονται σε ένα κράτος μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης στο Κράτος αυτό.

2. Η Σύμβαση εφαρμόζεται στην αναγνώριση και την εκτέλεση των μέτρων, που λαμβάνονται μετά την έναρξη ισχύος της, στις σχέσεις μεταξύ του κράτους στο οποίο τα μέτρα ελήφθησαν και του κράτους αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

3. Η Σύμβαση εφαρμόζεται από τον χρόνο της έναρξης ισχύος της σε Συμβαλλόμενο Κράτος στις εξουσίες αντιπροσώπευσης που είχαν παρασχεθεί προγενέστερα υπό συνθήκες αντίστοιχες των οριζόμενων στο άρθρο 15.

Άρθρο 51

1. Κάθε αλληλογραφία προς την Κεντρική Αρχή ή προς κάθε άλλη αρχή Συμβαλλομένου Κράτους γίνεται στην πρωτότυπη γλώσσα και συνοδεύεται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες αυτού του κράτους, ή, εάν αυτή η μετάφραση δεν είναι εφικτή, από μετάφραση στη γαλλική ή στην αγγλική γλώσσα.

2. Εντούτοις, ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, διατυπώνοντας την επιφύλαξη που προβλέπεται στο άρθρο 56, να αντιταχθεί στη χρήση είτε της γαλλικής είτε της αγγλικής γλώσσας, όχι όμως και των δύο.

Άρθρο 52

Ο Γενικός Γραμματέας της Συνδιάσκεψης της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου συγκαλεί, περιοδικά, μια Ειδική Επιτροπή για την εξέταση της πρακτικής λειτουργίας της Σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII - ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 53

1. Η Σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή από τα κράτη που ήταν μέλη της Συνδιάσκεψης της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου τη 2^η Οκτωβρίου 1999.

2. Η Σύμβαση κυρώνεται, γίνεται αποδεκτή ή εγκρίνεται και τα έγγραφα της κύρωσης, της αποδοχής ή της έγκρισης κατατίθενται στο Υπουργείο Εξωτερικών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, θεματοφύλακα της Σύμβασης.

Άρθρο 54

1. Κάθε άλλο κράτος δύναται να προσχωρήσει στη Σύμβαση, μετά την έναρξη ισχύος της δυνάμει του άρθρου 57, παράγραφος 1.

2. Το έγγραφο προσχώρησης κατατίθεται στο Θεματοφύλακα.

3. Η προσχώρηση παράγει αποτελέσματα μόνο στις σχέσεις μεταξύ του προσχωρούντος Κράτους και των Συμβαλλόμενων Κρατών που δεν διατυπώνουν αντιρρήσεις στην προσχώρηση αυτή εντός έξι μηνών από τη λήψη της προβλεπόμενης στο άρθρο 59 περίπτωση β) γνωστοποίησης. Τέτοια αντίρρηση δύναται επίσης να διατυπωθεί από κράτος κατά τη μεταγενέστερη της προσχώρησης κύρωση, αποδοχή ή έγκριση της Σύμβασης. Οι αντιρρήσεις αυτές κοινοποιούνται στον θεματοφύλακα.

Άρθρο 55

1. Ένα κράτος, που περιλαμβάνει δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες, στις οποίες εφαρμόζονται, για ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, διαφορετικά δικαιικά συστήματα, δύναται κατά την υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση, να δηλώσει ότι η Σύμβαση θα εφαρμόζεται σε όλες τις εδαφικές του ενότητες ή μόνο σε μία ή σε περισσότερες από αυτές και δύναται οποτεδήποτε να τροποποιήσει αυτή τη δήλωση, προβαίνοντας σε νέα δήλωση.

2. Οι δηλώσεις αυτές κοινοποιούνται στο Θεματοφύλακα και προσδιορίζουν ρητά τις εδαφικές ενότητες στις οποίες η Σύμβαση εφαρμόζεται.

3. Εάν ένα κράτος δεν προβεί σε δήλωση σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η Σύμβαση εφαρμόζεται στο σύνολο του εδάφους αυτού του κράτους.

Άρθρο 56

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, το αργότερο κατά την κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση ή κατά την υποβολή της δυνάμει του άρθρου 55 δήλωσης, να προβεί στη διατύπωση της επιφύλαξης που προβλέπεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν γίνεται δεκτή.
2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, οποτεδήποτε, να ανακαλέσει μια επιφύλαξη που έχει διατυπώσει. Η ανάκληση αυτή κοινοποιείται στο Θεματοφύλακα.
3. Τα αποτελέσματα της επιφύλαξης παύουν την πρώτη ημέρα του τρίτου ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί την αναφερόμενη στην προηγούμενη παράγραφο κοινοποίηση.

Άρθρο 57

1. Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών μετά την κατάθεση του τρίτου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης που προβλέπεται στο άρθρο 53.
2. Στη συνέχεια, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ:
 - α. για κάθε κράτος που την κυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει μεταγενέστερα, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών μετά την κατάθεση του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησής του,
 - β. για κάθε Κράτος που προσχωρεί, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών, μετά την πάροδο της προθεσμίας των έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 54, παράγραφο 3,
 - γ. για τις εδαφικές ενότητες, στις οποίες επεκτάθηκε η Σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 55, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών, μετά την αναφερόμενη σε αυτό το άρθρο κοινοποίηση.

Άρθρο 58

1. Κάθε Κράτος-Μέρος της Σύμβασης δύναται να την καταγγείλει με γραπτή γνωστοποίηση απευθυνόμενη στο Θεματοφύλακα. Η καταγγελία είναι δυνατό να περιορίζεται σε ορισμένες εδαφικές ενότητες στις οποίες εφαρμόζεται η Σύμβαση.
2. Η καταγγελία παράγει αποτελέσματα την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου δώδεκα μηνών, μετά την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης από το Θεματοφύλακα. Εάν στη γνωστοποίηση καθορίζεται ειδικώς μεγαλύτερη χρονική περίοδος για την παραγωγή των αποτελεσμάτων της καταγγελίας, η καταγγελία παράγει αποτελέσματα με την εκπνοή της εν λόγω χρονικής περιόδου.

Άρθρο 59

- Ο Θεματοφύλακας γνωστοποιεί στα Κράτη-Μέλη της Συνδιάσκεψης της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου, καθώς και στα Κράτη που θα προσχωρήσουν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 54:
- α. τις υπογραφές, κυρώσεις, αποδοχές και εγκρίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 53,

β. τις προσχωρήσεις και τις αντιρρήσεις κατά των προσχωρήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 54,

γ. την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57,

δ. τις δηλώσεις που μνημονεύονται στα άρθρα 32, παράγραφος 2 και 55,

ε. τις συμφωνίες που μνημονεύονται στο άρθρο 37,

στ. τις επιφυλάξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 και τις ανακλήσεις επιφυλάξεων που μνημονεύονται στο άρθρο 56 παράγραφος 2,

ζ. τις καταγγελίες που προβλέπονται στο άρθρο 58.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στη Χάγη, στις 13 Ιανουαρίου 2000, σε δύο κείμενα, στη γαλλική και αγγλική γλώσσα, που είναι ισοδύναμα, σε ένα πρωτότυπο, που κατατέθηκε στα αρχεία της Κυβέρνησης του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, επικυρωμένο αντίγραφο του οποίου θα επιδοθεί, δια της διπλωματικής οδού, σε κάθε Κράτος-Μέλος της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο.

Άρθρο δεύτερο
Ορισμός Κεντρικής Αρχής

1 Ως Κεντρική Αρχή του άρθρου 28 της Σύμβασης, επιφορτισμένη με τα καθήκοντα που επιβάλλονται από τη Σύμβαση στις Αρχές αυτές, ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

2. Οι αιτήσεις της παρ. 1 του άρθρου 32 της Σύμβασης διαβιβάζονται μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

3. Τα αιτήματα των άρθρων 8 και 33 της Σύμβασης απευθύνονται, σύμφωνα με το άρθρο 42 της Σύμβασης, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

4. Ως Αρχές της παρ. 3 του άρθρου 38 της Σύμβασης ορίζονται οι Γραμματείες των Δικαστηρίων, που λαμβάνουν τα προβλεπόμενα στη Σύμβαση μέτρα προστασίας ή χορηγούν πιστοποιητικό απόδειξης των εξουσιών αντιπροσώπευσης.

Άρθρο τρίτο
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 57 αυτής.

Αθήνα,

2022

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΤΑΣΟΥΛΑΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Κ. ΠΕΡΙΦΑΝΟΥ